

er to ganske forskellige Ting. Et er, at vi ikke kunne støtte nogen Ret paa Artikel V, men sige vi, at vi *ikke længere* kunne støtte nogen Ret, saa have vi derigennem anerkendt Traktaten af 11. Oktober 1878 som forbindende for os, og vi have derigennem anerkendt Ophævelsen af Artikel V. Det er imidlertid altsaa ikke sket efter Meddelelsen, saaledes som den foreligger, hverken i 1907 eller i 1879. Men saa forbavses man ganske vist, naar man i sidste Stykke læser, at der dog er sket andet og mere i 1879, at vi gennem, hvad der er udtalt i 1879, have anerkendt, at den Ret, som vi have haft eller maatte have haft ifølge Pragerfredens Artikel V, er bortfalden fra 11. Oktober 1878. Derigennem vilde vi jo netop have anerkendt denne som bindende for os og derigennem anerkendt Ophævelsen af Artikel V. Naar den højtærede Udenrigsminister fremhævede, at det formentlig var uden Forskel i praktisk Henseende, kan det maaske være, men det er ikke ligegyldigt i Henseende til den retlige Betydning, enten man bruger det ene eller det andet Udtryk. Efter hvad der staar i Slutningen af næstsidste Stykke, have vi ikke anerkendt Ophævelsen af Artikel V, men saa kommer sidste Stykke, og deraf fremgaar det netop, at Regeringen dér paastaar, at vi have gjort det i 1879. Det siges altsaa, at i Depechen af 12. Februar 1879 have vi udtalt, at Tyskland nu kunde handle i fuld Udfoldelse af sin Magt og sin legale Ret uden at faa Udseende af at give efter for en Tvang ifølge en overfor Trediemand paatagen Forpligtelse. Hvad der ligger deri, det er jo netop det, som Ministeriet har udtalt i næstsidste Stykke, at Danmark har ikke erhvervet nogen Ret ifølge Artikel V, og deraf følger, at Østerrig er den eneste Magt, som har en Ret, og naar den opgiver sin Ret, saa staar Tyskland frit. Andet og mere ligger der ikke deri. Men saa kommer Fortolkningen af denne Depeche, og det siges, at der altsaa i denne Udtalelse indeholdtes selve den danske Regerings Anerkendelse af, at den ikke kunde paastaa, at Pragerfredens Artikel V *endnu* hjemlede den nogen Ret. Det er dette *endnu*, som er kommet ind, og om hvilket den højtærede Minister siger, at det er uden Betydning. Det har imidlertid sin virkelige Betydning, thi derved siges og derved erkendes det, at *nu*, det vil sige efter den 11. Oktober 1878, kunne vi ikke længere gøre nogen Ret gældende. Derigennem have vi altsaa anerkendt Trakta-

ten af 11. Oktober 1878 som bindende ogsaa for os. Og naar jeg saa spørger, hvor den Fortolkning kommer fra, ja, saa er det jo interessant at se, at det er gamle Fejltagelser, som gemmes trolig og bevares i Udenrigsministeriet. Det er jo nemlig en Fortolkning, som netop Ministeriet har vedkendt sig i 1879 i den Depeche af 14. Februar, som Spørgsmaalet her er om. Det er altsaa anerkendt, at hvad der staar i den ikke er udtalt af den danske Udenrigsminister overfor den tyske Chargé d'Affaires. Det hævder jeg fremdeles, og det hørte jeg heller ikke, at den højtærede Udenrigsminister benægtede. Men i Meddelelsen er det ganske sikkert sagt, at vi i Depechen af 12. Februar 1879 altsaa have erkendt, at vi ikke kunne paastaa, at Artikel V *endnu* hjemler os nogen Ret, altsaa at efter 11. Oktober 1878 var i alt Fald den Ret, vi maatte have haft, bortfalden, og jeg kan ikke se rettere, end at derigennem paastaas det, at Traktaten af 11. Oktober 1878 er forbindende for os. Man kan nemlig ikke saaledes eliminere et Ord og sige: det Ord har ingen Betydning, det er netop ikke brugt i Udtalelsen fra den danske Udenrigsminister til den tyske Chargé d'Affaires. Men hvad gør saa Meddelelsen? I Stedet for at denne Udtalelse staar i en Depeche fra den danske Udenrigsminister til den danske Gesandt, saa konverterer Meddelelsen den uden videre til en mundtlig Udtalelse fra den danske Udenrigsminister til den tyske Chargé d'Affaires. Derved faar denne Udtalelse en Betydning, som den paa ingen Maade havde, saa længe den kun var en Udtalelse fra den danske Udenrigsminister til den danske Gesandt. Selv om denne urigtige Fortolkning er fremkommen overfor den danske Gesandt, er dermed jo ingenlunde givet, at den ogsaa er fremkommen overfor den tyske Chargé d'Affaires. Jeg har i alt Fald ikke set noget som helst til Bevis for, at dette er sket, og i alt Fald Udenrigsministerens Udtalelse overfor den tyske Chargé d'Affaires indeholder ikke noget som helst derom. Nu er denne Udtalelse offentliggjort, og nu er det altsaa sagt af Ministeriet og forkyndt for Alverden, at den Gang have vi altsaa anerkendt, at efter at Traktaten af 11. Oktober 1878 er afsluttet, kunne vi ikke længere gøre nogen Ret gældende. Derigennem have vi anerkendt Ophævelsen af Artikel V. Nu kan Udenrigsministeren sige, at der er ingen Forskel paa, om vi sige, at vi ikke have nogen Ret, eller vi anerkende